

Kamer der Volksvertegenwoordigers

Chambre des Représentants

22 JANUARI 1953.

22 JANVIER 1953.

WETSONTWERP

betreffende de kinderbijslag
voor zelfstandige arbeiders.

PROJET DE LOI

relatif aux allocations familiales
des travailleurs indépendants.

AMENDEMENT

VOORGESTELD DOOR DE HEER VAN ROYEN.

AMENDEMENT

PRESENTE PAR M. VAN ROYEN.

Art. 4.

In fine toevoegen wat volgt : « die evenwel twee jaar
niet mag overschrijden ».

Art. 4.

In fine, ajouter ce qui suit : « qui ne pourra toutefois
excéder deux années ».

Art. 5.

De tekst van dit artikel vervangen door wat volgt :

De personen aan deze wet onderworpen storten een
jaarlijkse bijdrage gelijk :

aan 3 % voor dezen die een inkomen hebben van min
dan 20.000 frank;

aan 4 % voor dezen die een inkomen hebben van
20.000 tot 40.000 frank;

aan 5 % voor dezen die een inkomen hebben van
40.001 tot 70.000 frank.

De maxima bijdrage is dus 3.500 frank.

De bijdrage mag in geen geval minder zijn dan 300 frank
per semester.

De Koning kan de grenzen dezer verschillende bedragen
aanpassen in functie van de levensduurte.

Art. 5.

Remplacer le texte de cet article par ce qui suit :

Les personnes assujetties à la présente loi versent une
cotisation annuelle égale :

à 3 % pour celles qui ont un revenu de moins de
20.000 francs;

à 4 % pour celles qui ont un revenu de 20.000 à
40.000 francs;

à 5 % pour celles qui ont un revenu de 40.001 à
70.000 francs.

Le maximum de la cotisation est donc de 3.500 francs.

La cotisation ne peut en aucun cas être inférieure à
300 francs par semestre.

Le Roi peut adapter les limites de ces divers montants
en fonction du coût de la vie.

VERANTWOORDING.

Wanneer moet aangenomen worden dat niet langer de zelfstan-
dige arbeiders zonder bescherming tegen de bijzonderste wederwaar-
digheden van het leven, mogen gelaten worden, voornamelijk wat
enerzijds de oude dag en anderzijds de kinderlast aangaat; mag even-
min uit het oog verloren worden de zware last van de bijdrage die
daartoe van die zelfstandige arbeiders zal geleverd worden. Vooral
dient te dien opzichte gedacht aan de personen met een klein bedrijfs-
inkomen en de toestand van de meest nederigen draaglijk worden ge-
maakt. Daarom is het billijk de verplichting van bijdrage in te delen
in drie categorieën zoals hierboven in de wijziging van de tekst van
artikel 5 wordt voorgesteld en namelijk ook met een draaglijk mini-
mum en maximum.

JUSTIFICATION.

Une fois admis que les travailleurs indépendants ne doivent pas
rester plus longtemps sans protection contre les principaux aléas de
l'existence, principalement en ce qui concerne la vieillesse et les charges
de famille, l'on ne peut perdre de vue le poids de la charge contributive
que doivent de ce fait supporter ces mêmes travailleurs indépendants.
Il faut surtout songer aux personnes dont les revenus professionnels
sont modestes et rendre supportable la situation des plus humbles. C'est
pourquoi il est équitable de répartir les cotisants en trois catégories
comme le fait la modification proposée au texte de l'article 5, en instau-
rant notamment un minimum et un maximum raisonnables.

J. VAN ROYEN,
J. VAN GOEY.

Zie :

450 (1951-1952) : Wetsontwerp.
572 (1951-1952) : Amendement.

Voir :

450 (1951-1952) : Projet de loi.
572 (1951-1952) : Amendement.